

عنوان مقاله:

فلسفه تربیتی از دیدگاه شهید مطهری

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی و ششمین کنفرانس ملی مدیریت، روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آرمین مرادحاصلی - دانشجوی مقطع کاردانی رشته آموزش ابتدایی، پردیس شهید مدرس ایلام

محمدامین حاجی زاده - دانشجوی مقطع کاردانی رشته آموزش ابتدایی، پردیس شهید مدرس ایلام

داریوش بابائیان - دکتری فلسفه و کلام اسلامی، مدرس پردیس شهید مدرس، دانشگاه فرهنگیان، ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت را می توان یکی از اساسی ترین مسائل در جهان امروز دانست. بشر به کمک آنچه می آموزد، می تواند کارهای بزرگی انجام دهد و به هم نوع خود خدمت کند. تربیت یک ضرورت اجتناب ناپذیر در زندگی اجتماعی انسان است. آدمی برای ادامه حیات انسانی و نیل به کمال لایق خود ناگزیر است با دیگران بیامیزد و عضو جامعه بشری باشد و در فعالیتهای اجتماعی با آنان همکاری نماید. تربیت، تجربیات نسل های گذشته را به نسل های بعد منتقل میکند و راه و رسم زندگی را بهیشر میآموزد، تربیت برنامه هماهنگی فرد با اجتماع است، تربیت عواطف و احساسات را اندازه می گیرد و تمایلات انسان را بهره صحیح هدایت مینماید و روابط شخص را با اجتماع بر اساس شیوه صحیح منظم می سازد. تربیت صحیح یکی از مهمترین ارکان سعادت بشر است، تربیت رمز کامیابی و خوشبختی انسانها در طول ایام زندگی است. تربیت صحیح شخص را انسانیمعتدل و قابل معاشرت میسازد، غرائزش را براساس مصلحت اندازه گیری میکند و به آنها شکل سازگاری با جامعه می بخشد و آدمی را در ارضای تمایلات نفسانیش از افراط و تفریط مصون میدارد. استاد مطهری یکی از آن دسته اساتیدی بسیار بزرگیمی باشد که در خصوص تعلیم و تربیت و فلسفه ی آن، نظرات بسیار ناب و مفصلی را ارائه داده است. مطالعه حاضر به کمکی بررسی منابع مختلف در مورد زمینه مورد بحث، به بررسی و تحلیل فلسفه تربیتی از دیدگاه شهید مطهری می پردازد.

کلمات کلیدی:

تعلیم و تربیت، آموزش و پرورش، فلسفه، استاد مطهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1930620>

